

знае, что ся случва въ свѣтъ-ть извѣнь него; И что повече? той ще и самъ себе-си най-сѣт-нѣ изгуби.

а.) **Осязаніе.** Най главно отъ всякы-ты чувства еѡсязаніе-то. Зачто-то и мѣришеніе-то, глѣданіе-то, накусваніе-то и слушаііе-то, най по-слѣ несж друго ничто, нѣ само едно усѣщаніе. Това чувство ся распростира и вънкашно и въ-трѣшно, освѣнь тамъ, гдѣ-то нѣма нервы. Само не е на всждѣ еднакво живо; най живо и най-остро е у краища-та на прѣстіе-то и языка. Что то ся повече упражнява, то все живо бѣва как-то напротивъ свичко ся отжпѣва что-то ся повече непрѣнебрѣгава. Така има примѣры, что-то слѣп-цы съ прѣстіе-то си умѣять да различѣвать и распознавать злато отъ срѣбро, пары отъ па-ры, доры и различны-ты шарове и бои на пла-тове-ты; напротивъ това неусѣща; на пр. дрѣ-водѣлецъ-тъ млатачь-тъ никаквж тяжкж болкж повече отъ свое-то раденіе, зачто то това не-гово чувство, отъ длѣгъ навѣкъ ся е отжпило.

б.) **Вкусъ.** Орждіа за вкуса сж слѣзисты-ты повлѣкла на языка и небе-то. На тѣя по-влѣкла какво да было вкусно ястіе чрѣзь жѣ-бы-ты, като го стѣваемъ, смѣшж ся съ плюнкж-тж та ся разлага хѣмическы и что-то ся нами-рать соли чрѣзь горнж-тж шупливж кожж на языка до самж-тж долнж неговж кожицж, кож-то е пълна отъ малкы невричны брадавицы раз-дразѣвать оныя босчета, кои-то правѣть да усѣ-щаме това, что ся нарича *вкусъ*.

По това, както что раздраѣва онія нер-вичны топчета на языка, то е киселина, или